

رهگهزی چاومرواننهکراو و کاریگهیری لهسەر وەرگر له شیعری مهولهویدا

پ. ی. د. فازل همهسهعید ئهمین

زانکۆی سه‌لاحه‌ددین/ کۆلیژی پسر و مەردە ی بنه‌رمەتی/ بهشی زمانی عەرەبی

ریکەوتی وەرگرنتی توێژینه‌وه ٢٠٢٤/١٠/١٢ ریکەوتی بلاوکردنه‌وه‌ی توێژینه‌وه ٢٠٢٥/٠٦/٢٢

پوخته:

بۆ ئه‌وه‌ی ده‌قی ئه‌ده‌بی سه‌رنج‌راکێش و سه‌رکه‌وتوو بێت؛ پێویسته به‌جۆرێک دابڕێژرێت که بتوانیت په‌یامی نووسه‌ر به‌شێوه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو بگه‌یه‌نیت. بۆ ئهم مه‌سه‌له‌ش نووسه‌ر ناچاره په‌نا بۆ هه‌موو ئهم ره‌گه‌ز و هونه‌رانه ببات که له توانایاندا به‌ده‌قه‌که هه‌نده توکمه و کاریگه‌ر بکهن له‌باریدا بێت سه‌رنجی وەرگر ڕا‌بکێشیت و په‌سه‌ندی بکات، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئهو پێگه‌ گرنگه‌ی که وەرگر هه‌یه‌تی له به‌ر هه‌مه‌په‌نان و تێگه‌شتن و سه‌رله‌نوێ دارشتنه‌وه‌ی ده‌قا، به‌پێی زۆربه‌ی ڕی‌باز و قوتابخانه‌ ڕه‌خنه‌یی و ئه‌ده‌بی و زمانه‌وانیه‌کان.

یه‌کێک له‌ ره‌گه‌زانه‌ی که تین و هه‌ژێکی زیاتر به‌ ده‌ق ئه‌به‌خشیت و کاریگه‌ری‌یه‌کی باشت‌ر لای وەرگر دروست ئه‌کات بریتیه‌ به‌ ره‌گه‌زی چاومرواننه‌کراو (اللامتوق)، به‌و پێیه‌ی که ره‌گه‌زه‌که ئه‌توانیت ئاسۆی بیرکردنه‌وه‌ی وەرگر تێپه‌رێنیت و چێژێکی زیاتری پێ‌به‌خشیت و په‌لکێشی بکات بۆ لای ده‌قه‌که، به‌مجۆره کارلێکی‌یه‌که به‌هه‌ز له‌ نێوان ده‌ق و وەرگر دروست نه‌ه‌یت.

له‌ سۆنگه‌ی ئهو په‌یوه‌ندی و کارلێکه‌ی له‌ نێوان ده‌ق و خوێنه‌ردا هه‌یه؛ به‌گرنگمانزانی ئاو‌ری لێ‌ده‌به‌نه‌وه و جه‌خت بکهنه‌ سه‌ر ره‌گه‌زی چاومرواننه‌کراو له‌ دروستکردن و توکمه‌کردنی ئهو په‌یوه‌ندی‌دا، هه‌روه‌ها به‌ باشمانزانی که ئهو راستیه‌ به‌ چهندین نمونه‌ له‌ شیعری مه‌وله‌ی تاوگۆزی پشته‌راست بکهنه‌وه، به‌و پێیه‌ی شیعری مه‌وله‌ی ته‌زیه‌ له‌ هونه‌ر و ره‌گه‌زانه‌ی که گاریگه‌ری‌یه‌کی بێ‌وه‌ له‌سه‌ر وەرگر به‌جێهه‌ڵن، له‌ نێو‌په‌شانی‌دا ره‌گه‌زی چاومرواننه‌کراو، که جێی هه‌له‌سته‌ له‌سه‌رکردنی ئهم توێژینه‌وه‌یه.

که‌واته‌ توێژینه‌وه‌که مه‌سه‌له‌یه‌تی تیشک بخاته‌ سه‌ر ڕۆلی ره‌گه‌زی چاومرواننه‌کراو و کاریگه‌ری‌یه‌که‌ی له‌سه‌ر وەرگر له‌شیعری مه‌وله‌ویدا، له‌ڕێی ئهو شێواز و هۆکارانه‌وه که ئهم ئه‌ره‌که به‌جێهه‌ڵه‌ن، وەک: وینه‌ی شیعری، ده‌ق‌اوێزان، هونه‌ری ڕه‌وانبێژی، گه‌مه‌ی زمان، دژیه‌ک. ئه‌مه‌ش له‌ دوو ته‌م‌ر‌دا: ته‌م‌ری یه‌که‌م لایه‌نی تیۆری ئه‌مگرتیه‌وه، ته‌م‌ری دووهمیش لایه‌نی چێه‌جێکردن و شیکاری.

وشه‌ کلێلیه‌کان: چاومرواننه‌کراو، وەرگر، گاریگه‌ری، ده‌قی شیعری، مه‌وله‌ی.

پێشه‌کی:

ئهم توێژینه‌وه‌یه، له‌ گۆشه‌نیگای تیۆری وەرگرته‌وه قسه‌ له‌سه‌ر په‌یوه‌ندی نێوان ره‌گه‌زی چاومرواننه‌کراو و وەرگر ئه‌کات، تیشک ئه‌خاته‌ سه‌ر ڕۆلی چاومرواننه‌کراو له‌ پته‌م‌کردنی ده‌قی شیعری‌دا و کاریگه‌ری‌یه‌که‌ی له‌سه‌ر وەرگر ڕوون ئه‌کاته‌وه، ڕۆلی وەرگریش وەک به‌شدار له‌ واتادارکردنی ده‌قا ڕوون ئه‌کاته‌وه.

بۆ ئهم مه‌سه‌له‌، له‌ ژێر ناو‌نیشانی (ره‌گه‌زی چاومرواننه‌کراو و کاریگه‌ری‌یه‌ی له‌سه‌ر وەرگر له‌ شیعری مه‌وله‌ویدا) و له‌ دوو ته‌م‌ر‌دا باب‌ه‌ته‌که ڕوون ئه‌کاته: ته‌م‌ری یه‌که‌م، لایه‌نی تیۆریه‌، تیشک ئه‌خاته‌ سه‌ر تیۆری وەرگرته‌ن و گرنگ‌ترین چه‌مه‌که‌کانی، ته‌م‌ری دووهمیش جێه‌جێکاریه‌، له‌ چه‌ند ڕوویه‌که‌وه قسه‌ له‌سه‌ر چاومرواننه‌کراو و په‌یوه‌ندی به‌ وەرگره‌وه ئه‌کات، له‌ شیعری مه‌وله‌ویدا.

شایه‌نی باسه‌ چاومرواننه‌کراو هه‌ر له‌ بوارانه‌دا نیه‌ که لهم توێژینه‌وه‌یه‌دا دیاریکراون، به‌ل‌کو ئه‌کریت به‌ شێوازی تریش به‌رچاو بکه‌ون، به‌لام له‌ سنووری توێژینه‌وه‌یه‌کی لهم جۆره‌دا، بوار نیه‌ هه‌موو شێوازه‌کان باس بکرتن، هه‌ر وەک چۆن بوار نیه‌ له‌ دوو یان سه‌ن نمونه‌ زیاتر دیاری بکرتن و ڕا‌قه‌ بکرتن.

سروش‌تی توێژینه‌وه‌که‌ و ئه‌خ‌وا‌زێت پشت به‌ میتۆدی وه‌سف‌ی شیکاری به‌سه‌تیت، نمونه‌کان له‌ دیوانه‌که‌ وەرگیراون، دواتر قسه‌یان له‌سه‌ر کراوه. بۆ دیوانه‌که‌ش، پشت به‌ستراوه به‌ کۆکردنه‌وه و لێک‌وێنه‌وه و لێک‌دانه‌وه و له‌سه‌ر نووسینی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ر‌ریس، بلاو‌کراوه‌ی (انتشارات کردستان) له‌ سه‌نه، چاپی سه‌یه‌م، ١٣٩٥.

تەمەری یەكەم: دەقی ئەدەبی و رۆلی وەرگر لە دارشتنیدا

دەقی ئەدەبی بە هەموو جۆرمكانییەوه بەردەوام جێی گرنگی و سەرنجی رەخنەگران بوو، هەولێانداه بە رینگا و دیدی جۆراوجۆرمه لێی پروانن و بەدوای جوانی و خالە بەهیز و لاوازمكانیدا بگەڕێن. بۆیە بەردەوام بۆچوون و ریبازی ئەدەبی هاتوونەتە ئاراوه، هەریەکیکیان جەختی زیاتری لەسەر لایەنێکی دیاریکراو کردووه و لەرێبهوه جوانیهکان و دەرھاویشتمەکانی دەقی ئەدەبی رافە و گەنگەشە کردوون.

لەبەر ئەو ھۆکارە سەرموویە کە لە میژووی ئەدەب و رەخنەیی ئەدەبیدا ریبازی جۆراوجۆر ئەبینن، ئەو ریبازانەش گۆشەنیکای جیاوازیان بۆ ئەدەب و دەقی ئەدەبی ھەیە، لە لایەنی جیاوازمه لە دەقی ئەدەبی و کاریگەرییەکی ئەروانن، وەک لایەنی دەررونی، یان جوانی، یان میژوویی، یان موسیقی، و لایەنی تریش، بەشیۆمیەکی گشتیش ئەو لایەنە پەیمەستن بە روخسار یان ناوەرۆکی دەق، یان ھەردووکیانەوه. جیاوازی لە روانینی ریبازمکاندا؛ جیاوازی لە دیاریکردن و ریزبەندیی رەگەزە کاریگەرمەکانی لێنەکەوتنەوه. بەواتایەکی تر، ھەر ریبازێک جەختی زیاتر لەسەر لایەنێکی دیاریکراوی دەق ئەکاتەوه و لە پلەمیکی بالاتر ھەژماری ئەکات.

لە میانەیی ئەو ریبازە رەخنەیی و تیۆرە جیاوازانەیی لە دەق ئەکۆلنەوه، تیۆریک پەیدا بوو کە گرنگیەکی تاییبەتی بە وەرگر و کردبە چەقی لێکۆلنەوه، بەو پێیە وەرگر رۆلی گەورە و کاریگەر ئەبینیت لە بەرھەمەپێنان و دارشتن و واتا و رافەیی دەقدا، ئەو تیۆریش پێی ئەوتریت تیۆری وەرگرتن (Reception Theory)، کە ئەکریت بلێن: بریتییە لەو تیۆرییە کە گرنگی ئەدات بە پەیمەندی نیوان دەق و وەرگر، ھەرموہە جەخت ئەکاتە سەر رۆلی وەرگر وەک پێکھاتەییەکی سەرمەکی و گرنگ لە بەرھەمەپێنان و دارشتنی دەق و لێکدانەوهی واتاکانیدا (ھولب، ۲۰۰۰، ۲۶-۲۷).

نەم تیۆریە لە کۆتایی شەستەکانی سەدەیی بیست لە ئەلمانیا گەلە بوو، لە لایەن یاوس (Hans Robert Jaus) و ئیزەر (Wolfgang Iser) ھو، کە بۆچوونەکانیان رێچکەیی لێکۆلنەوه ئەدەبی و رەخنەییەکانیان گۆری و بوونە ھۆی برەوپێدانی دیدیک کە رۆلێکی گەورە بە وەرگر ئەبەخشیت (ھولب، ۲۰۰۰، ۲۷-۲۸). تیۆرانیی ئەم تیۆریە جیاپە لەو دیدەیی پێیوایو پەیمەندی نیوان نووسەر و وەرگر، یان دەق و وەرگر وەک پەیمەندی نیوان بەرھەمەپێن و بەکارھێنە، چونکە لێرە ئەو پەیمەندیە دووجەمسەرە و ھەردوولا کاریگەری لەسەر یەکتەر جێدەھێلن (العبد، ۲۰۰۷، ۳۹).

کەواتە ئەگەر پێشتر گرنگی بە نووسەر و دەق درابیت، ئەوا ئەم تیۆرە ئاوری زیاتری لە وەرگر دایەوه، بەو پێیە کە تەنھا وەرگر نەبە، بەلکە بەشداری لە بەرھەمەپێنانی دەقدا، لەرێی رافەکردن و لێکدانەوه و سەرلەنووی خوێندنەوهیەوه، کە ئەکریت لەم ریبازەوه واتای نووی بەبەردا بکات، یان دیوہ شاروومەکانی بدۆزیتەوه و لە پەیمەنەکی تێیگات. ئەگەر لەم روانگەییەوه سەیری وەرگر بکەین؛ دەق لەسەر مەتا و کۆتاییدا وابەستەیی وەرگرە و بێ ئەو بەھایەکی ئەوتوی نامینیتەوه.

لەبەر ئەو رۆلە وەرگر لە دارشتنی دەق و تێگەیشتنیدا؛ بوو بە خاومنی پێگەییەکی بلند لە دیدی دارپێژمرانی ئەم تیۆریدە، بۆیە ئەبینن لایان وایە کە وەرگر سەرچاوەی سەرمەکی و اتایە، چونکە ئەتوانیت ئەو کەلێن و بۆشاییانە پێر بکاتەوه کە لە دەقدا ھەن، ھەر ئەویشە بەشیۆمیەکی گشتی ئەتوانیت واتا بە دەق بێخشییت (سەلدن، ۱۹۹۸، ۱۶۸). بە جۆریکی تر ئەتوانین بلێن کە دەقی ئەدەبی بە کراوویی بەرووی وەرگر و ئەمینیتەوه، ئەویش بەپێی ھەلومەرجە جیاوازمەکان خوێندنەوهی جیاوازی بۆ ئەکات، بەمچۆرە مانەوه و بەردەمایی بۆ دەقەکە مسۆگەر ئەکات.

بەو پێیە، ھەم وەرگر بوو بە جێی بایەخی لە پێشینی ئەم تیۆرە، ھەم کردەیی وەرگرتن بوو بە ھاوتای کردەیی بەرھەمەپێنانی دەق. چونکە وەک پێشتر باسما کرد، وەرگر بەو رۆلە ھەیتە کاریگەر ئەبیت لە واتاوارکردنی دەقدا، ئەمەش لە دوو ئاستدا (عبد الواحد، ۱۹۹۶، ۲۲-۲۳):

1 - ئاستی رووکەش و تێگەیشتنی سەرمەتایی: لێردە وەرگر بەریەکەوتنی لەگەڵ رووکەش و پێکھاتەیی دەرەکی دەقەکەدا ئەبیت، زیاترچاوی لەسەر زمان و شتواری دەربرین و لایەنی ھونەری ئەبیت. بەلام ھەر ئەم مامەلە پەلکێشی ئەکات بۆ رامان لە دەقەکە بەشیۆزێکی وردتر و توکمەتر.

2 - ئاستی ناوہ و تێگەیشتنی قوول: لێردە وەرگر خوێندنەوهی قوولتر بۆ دەق ئەکات و بە دیوی ناوہ و لایەنە شاروومەکان ئاشنا ئەبیت، زیاتر رانەمینیت، ئەو کاتە ھەست بە بۆشایی و کەلێنی ناو دەقەکە ئەکات و ھەولێ پرکردنەمیان ئەدات، لەرێی سەرنجدان و بیرکردنەوه و لێکدانەوه، مەمچۆرە

بەشدار ئەبىت لە واتادار كرنى تەقەكەدا. پىشەنگانى ئەم تىۆرە پىيان واىە ئەبىت دەق كەلەن و بۆشايى تىدا بىت و رىژمىك ناروونى دروست بكات و بە ناسانى خۆى بەدەستەو نەدا، تا وەرگر خۆى پىو مەندوو بكات و چىژى گەشتن بە ئەنجام بكات، بەمچۆرە ئەبىتە ھاوبەش لە بەر ھەمەنەننى دەقەكە، بە پىچەوانەو ئەگەر دەقىكى بى گرى و كۆل بىت لەوانەى بىزار بىت، وەك ئايزەر ئەبىت (ھولب، ۲۰۰۰، ۱۵۵). ئايزەر ئەم تىروانىنەى لە دەروناىنى كۆمەلەينەى وەرگرتووە، كاتىك دوو كەس يەكتر نەناس ئەو زياتر ھەولى شارمزابوون لەيەك ئەمەن و بەتامەرزۆيىو بەدوای ناسنامەى يەكتردا ئەگەرىن، چونكە ھەريەكەيان و ئەمەكى ناواقەى لە بىرى خۆيدا لەسەر ئەوى تر دروست ئەكات، ئىتر لەوئەو ئەوى تر ئەپچىتەو. ئايزەر لىروە پىيوايە بۆ ئەوئە پەيوەندىيەكى توندوتۆل لە نىوان دەق و وەرگردا دروست بىت ئەو پىويستە ھەندىك بۆشايى و ئالۆزى لە دەقدا ھەبەن، وەرگر پىيان بكاتەو و روونيان بكاتەو (ايزەر، ۱۹۸۷، ۶).

ئەمەش پىمان ئەبىت كە دارىژمرانى ئەم تىۆرە پىيان واىە كە ناكريت بەدەر لەوەرگر بەدوای واتاى دەقدا بگەرىن، چونكە ھەرچەندە دەق واتا لە خۆ بگريت، ئەو ئەكرىت وەرگر لەوئەش زياتر خويندەنەو بۆ بكات و رەھەندى واى پىبەخشىت كە بەى ئەو دەرئەكەوت. ئەمەش كاتىك ئەبىت كە پەيوەندىيەكى بەھىز لە نىوان دەقىكى تۆكە و خوينەرىكى شارمەزادا دروست بىت.

ئەگەر زانيمان وەرگر ئەو ئەركە تايبەتەى ھەيە؛ گرنگە ئەو پىسارەبەكەن و بلىن: وەرگر كىيە؟ چى وا ئەكات رۆلى نووسەرىكى شاراوە بىنيت، يان واتا بەدەق بىبەخشىت؟

لە راستىدا ئەو كاتەى نووسەر پىنووس لەدەست ئەگرىت و لەرىى وشەكانىيەو بۆچوونەكانى ئەھونىتەو؛ خوينەرىكى لە ھەزرى خۆيدا ئامادەكردووە و ئەيدوئىت، وەك ئەو واىە قەسەى لەگەل بكات و چاومروانى پىسار و رەمخە و لىكەدانەكانى بكات، بۆيە بەوردىيەو ئەدوئىت و ئەووسىت، بەى ئەوئە سروشت و كەسايەتى و ھەلومەرجەكانى ديارى بگرىن، واتە بەراورد ناكريت بە ھىچ خوينەرىكى راستەقىنە، بەلكو تەما خەمەلەندى بۆ ئەكرىت، بەى مەبەستەى دەقەكە تۆكە و كارىگەر بىت (ايزەر، ۱۹۸۷، ۲۰-۳۰). ئەم خوينەرە ئەبىتە نووسەرىكى شاراوە و بەشدار ئەبىت لە بەر ھەمەنەننى دەقەكەدا، بۆيە ئەبىن دەقەكان بەپى جايوازى خوينەرەكان جياواز ئەبەن، لەرووى زمان و دارشتن و روونى و ئالۆزىيەو، كەسەك شىعرى مەندالان بنووسىت جياواز بىر ئەكاتەو، بە بەراورد لەگەل نووسەرى بابەتەى فەلسەفى تايبەت و قوڵدا، چونكە خوينەرەكان جياوازن.

لەبەر رۆلى گرنگى وەرگرە كە بەردوام جەخت لە پەيوەندى و كارلەكى نىوان دەق و وەرگر ئەكرىت، چونكە دەق چەند ھىلەكى گشتى ئەنۆئىت و لايمەنى ھونەرى لەخۆ ئەگرىت، لە كاتىكدا لەدەقەوونى كەدەبى دەقەكە لەكاتى خويندەو ئەبىت، لىروە لايمەنى جوانى دەق دىتە ئاراو، ئەوئە لە رىى وەرگروە ئەبىت، واتە پىگە راستەقىنەى ھەر كارىكى ئەدەبى لە نىوان دەق و وەرگر دايە (ايزەر، ۱۹۸۷، ۱۲). كەواتە وەرگر ئەتوانىت لەگەل نووسەردا بەشدار بىت لە واتادار كەردنى دەقدا، چونكە لەرى دەقەكەو ئەچىتە نىو بىر كەردنەو نووسەرەو، ئىتر وەك ئەو ھەست ئەكات و بىر ئەكاتەو، بۆيە جاك درىدا پىيوايە كە واتا پىشت بە دوو كەس ئەبەستىت: كەسەكى بالا كە نووسەرە، لەگەل كەسەكى ھاوشىو ئەو كە وەرگرە (سەلەن، ۱۹۹۸، ۱۷۰).

لەبەر ئەو پىگە و كارىگەرىيەى وەرگر ھەيەتى؛ پىشەنگانى تىۆرى وەرگرتن و كەسانى تىرش بە ھىند لىيان روانىو، چ لە كاتى نووسىن و ئەفراندنى دەقدا، چ لە دواى نووسىن و لە كاتى خويندەنەو، بۆيە سەرنجيان خستەو سەر چەند جۆرىك وەرگر، يان خوينەر، وەك:

- خوينەرى شاراوە (القارئ الضمني) (سەلەن، ۱۹۹۸، ۱۷۱): ئەو وەرگر يان خوينەرەى كە نووسەر لە كاتى نووسىنى دەقەكەدا، لە مەشكى خۆيدا وىناى ئەكات، ئەبىتە ھۆكارىك لە چۆنىەتى و ئاستى دەقەكە، وەك پىشتەر باسما كەرد. كەواتە ئەم جۆرە خوينەرە ئەبىتە بەشەك لە پىكەتەى دەقەكە، لە رىيەو نووسەر پىشەبىنى خوينەرى دەقەكەى ئەكات، بى ئەوئە وەرەكارى ناسنامەكى ديارى بكات (ايزەر، ۱۹۸۷، ۳۰).

- خوينەرى راستەقىنە (القارئ الفعلي) (سەلەن، ۱۹۹۸، ۱۷۲): ئەو خوينەرەى كە لە كاتى خويندەنەو و بە پىشتەستەن بە پىومرى جياواز و پاشخانى ھەزرى و رۆشنىبرى و ئايدۆلۆجى خۆى خويندەنەو جياواز بۆ دەق ئەكات. بۆيە ئەوترىت ھەر بەر ھەمەكى ئەدەبى وەك گەشت و سەيران واىە، نووسەر وشە دىنيت، خوينەرىش واتا (ايزەر، ۱۹۸۷، ۲۰). كەواتە لىرەدا خوينەر ئەبىتە ھاوتائى نووسەر، ھەم

چیزى جوانى (المتعة الجمالية):

ناسوی چاوهروانی (أفق التوقع):

مەبەستى گادامپىز لە ئاسۇ ئەومىيە كە ناكرىت لە هېچ راستىيەك تىيگەين تا ئەو كاتەى لە لىكوئەكانىشى تىنەگەين، بۆيە داواى ئەمرد كە تىگەيشتنىكى مېژووبى ھەيت بۆ رووداوەكان و دەقەكان، وەك مەرچىكى سەرمكى بۆ لىكدانەوه و رافەكردن و تىگەيشتن لە ھەردەقىك، ئەمەش ئەو ئەگەيەيت كە سەربوردەى مېژووبى ھەر روداو و دەقتك لەگەل ديد و بۆجوونى وەرگردا يەك ئەگرن و سەرلەنوئ واتا بە دەقەكە ئەبەخشەنەوه. گادامپىز ئەمە ناو ئەيت ئاويتەبوونى ئاسوكان، ئاسوى دوق و ئاسوى وەرگر. بەو واتايەى كە دەق بەتمنيا واتايەى ئەواو نەگور نادات بەدەستەوه، وەرگرش بەي گەرانەوه بۆ سەربوردەى دەقەكە ناتوانيت لىي تىيگات، بەلكو ھەردوو پىكەوه ئەتوانن نەپنىهەكانى دەق ئاشكرا بكەن و واتايەكى گونجوى لى دەربنن.

هەروەک چۆن سودی لە گادامیتر وەرگرتووە؛ یاس سودی لە کارل پۆپەریش وەرگرتووە کە پێیواپە ئیمە ئەو کاتە گومان لە ئەگەر و پێشبینییەکانمان ئەکەین، نیتەر پەنا بۆ واقع ئەبەین تا لە رستیەکان تێبگەین، ئەمەش ئەو ئەگەریشتن کە بۆ تێگەشتن لە دەق و واتاکانی، پێیستمان بە گەرانەو بۆ سەرگۆزەشتە میژووێکە ئێمە، لە پال دنیابینی و تێگەشتنی خۆماندا. لێرەشەو دیسان هەردوو ئاسۆی دەق و وەرگر تێکەڵ ئەبن و کردەیکە سەرکەوتوی وەرگرتن دێتە بوون.

کەواتە لە رێی ئاسۆی چاوەروانییەو و اتای دەق دێتە بوون، بە پشتمەستن بە هێڵەگشتی و سەربردەکانی دەق، لەگەڵ تێگەشتن و لێکدانەوی وەرگر، کە لە وەرگریکەو بۆ یەکێکی تر ئەگۆریت. ئەمەش ھۆکاری لێکدانەو و واتا جیاوازیەکانی ھەمان دەق لە لایەن وەرگرە جیاوازیەکانەو روون ئەکاتەو.

لای یاس، بە پێی ئەو بۆچوونە هەبێتی، ئاسۆی چاوەروانی سێ لایەن ئەگەریتەو (یاس، ۲۰۰۴، ۴۴):

- 1- ئەزموونی پێشوەختە وەرگر دەربارە دەق و جۆرەکی.
- 2- جۆر و ناوڕۆکی ئەو کارە ئەدەبییە پێشتر زانراون.
- 3- دژیەکی نیوان زمانی شیعەر و زمانی زانستی، یان دژیەکی نیوان چاوەروانکراو و واقع.

ئەم لایەنە بەردەوام لە گۆراندا، کەواتە ئاسۆی چاوەروانی جێگیر نیە، بەڵکو دەگۆریت، لە کاتیکەو بۆ کاتیکی تر، لە وەرگریکەو بۆ یەکێکی تر، ھەر ئەمەش واتای جیاوازی بە دەق ئەبەخشیت، دیسان ئەمەش گرنگی کردە و وەرگرتن دەرنەخات لە واتادارکردن و نیشاناندانی جوانییەکانی دەقدا.

مەودای جوانی (المسافة الجمالية) :

وەک پێشتر باسمان کرد، وەرگر ئاسۆیەکی چاوەروانی هەبێ، لە رێیەو لە دەق ئەروانیت، بەلام ھەندیکجار دەق پێچەوانە ئەو ئاسۆیە ئێمە، لێرەو جیاوازی و داپران و مەودایەک لە نیوان ئاسۆی دەق و ئاسۆی وەرگردا دروست ئەبێت، یاس ناوی ئەنیت مەودای جوانی (یاس، ۲۰۰۴، ۴۷).

بە بۆچوونی یاس، بۆ ئەوێ بریار لە جوانی ھەر دەقی بێدەین، ئەبێت سەیری کاردانەوی یەکمە وەرگرەکان بکەین، بزانی ئایا ئەو دەقە لە ئاست چاوەروانیەکاندا، یان کەوترە، یان زیاتر؟ ئەمەش بەو مەودای جوانیە ئێمەریت کە لە نیوان ئاسۆی دەق و ئاسۆی وەرگردا دروست ئەبێت، ھەتا ئەو مەودایە کەوتر بێت ئەو بەھای جوانی دەقە کەوتر ئەبێت، واتە دەقە کەریگەرییەکی ئەوتو لەسەر وەرگر دروست ناکات، وەک ئەو کتێبانە وەرگرەو ھونەری چێشتلێنان ئەنوسرین، کە ھاوتان لەگەڵ ئاسۆی وەرگر و ھیچ گۆرانکارییەک لەسەر بێرکردنەو دروست ناکەن. بەلام چەند ئەو مەودایە زیاتر بێت ئەو ھێندە کاریگەری بەرھەمی ئەدەبی زیاتر ئەبێت، چونکە ئەبێتە ھۆی بزواندن ھۆش و ئەزموونی وەرگر، تا لێکدانەو و مامەڵەیکە نوێ لەگەڵ دەقەدا بکات (القعود، ۲۰۰۲، ۳۴۵). لەم مامەڵە نوێیەدا، لەوانیە وەرگر بە ھەندیک واتای نوێ بگات کە پێشتر بیری لێنەکردوونەو، بەلام ھەر بەشیک بوون لە ئاسۆی خۆی، ئەگەرچی ھەستیشی پێنەکردوون (ھولب، ۲۰۰۰، ۱۴۵).

کەواتە ئەو مەودایە لە نیوان ئاسۆی دەق و ئاسۆی وەرگردا دروست ئەبێت، ئەبێتە پێوەری رەسەنایەتی و دەولەندی دەق و بری کاریگەرییەکی؛ چونکە وەرگر ئەجولێت تا سەرلەنوێ و بە دیدیکی ترمەو لە دەقە کە رەمێت. لێرەشەو ئەکریت خۆیندەو جیاوازی بۆ ھەمان دەق بکریت و واتای جیاوازی لێدەر بھێنریت، چونکە بەپێی وەرگرەکان ئەو مەودای جوانیە ئەگۆریت، ئەمە لەلایەک، لە لایەکی تریشەو رەھەندی میژوویی جێدەستی خۆی لەسەر خۆیندەو جیاوازیەکان جێدەھێنیت، بەو پێیە ئەکریت لە قوناغیک میژوویدا -کە خۆیندەو دەقەکی تێدا دەکریت- بابەتیک لە بابەتەکان زیاتر سەرنجی وەرگر رابکشییت، جیا لە ساتەمۆختی بەرھەمەنێکی دەقە، یان ھەر قوناغیک تری میژوویی، واتە ھەم دەقە و ھەم وەرگریش ئەکەوێ ژێر کاریگەری ھەلومەرجە میژووییە جیاوازیەکان (عصفور، ۱۹۹۴، ۴۳).

ھەرچەندە مەودای جوانی لێکەوتەو ئەرینی ھەبێ لە کردە وەرگرەدا؛ بەلام لەوانیە ھەندیکجار پێچەوانە بێت، چونکە ئەکریت ئاسۆی یەکیک لە لایەنەکانی وەرگرتن -کە دەق و وەرگر- بەرز بێت و ھی ئەوێ تریان نەم بێت، لەم کاتەدا نەک ھیچ کارلێکی چێزەبخش دروست نابێت؛ بگرە بیزاریشی لێئەکەوتەو (القعود، ۲۰۰۲، ۲۰۰۲).

(۳۴۴). بەدەربرینیکی تر، ئەر کاتەیی دەقیکی ئاستبەرز ئەکەوتیە بەردەست خۆنەرینیکی کەمئەزمون، یان خۆنەرینیکی شارمزا و بەمەزمون دەقیکی لاواز ئەخویننەتەر؛ نێتر چاومرینی بیزاری ئەکریت، ئەک سەرسامی.

چاومروانەکراو (اللامتوقع):

وەک لە مەودای جوانیدا ببینمان، دەقی تۆکمە و بەهێز ئەرەبە بێتوانیت کار لە وەرگر بکات و ئاسۆی چاومروانیی تێپەڕینیت، ئەمەش لە ڕێی ئەر کەلێن و بۆشایی و ڕەگەزە چاومروانەکراوە ئەبێت کە لە دەقەکەدا هەن، چونکە وەرگر ناچار ئەبێت بە چیژ و تەمەرزۆییە بەودای نەهێنەکاندا بگەریت، لەم ڕێگەیەشەوە لە پەرەوێزی بەرەمە ئەدەبیەکان دور ئەکەوتەر و ئەبێت چەقی وەرگرتنێان.

کاتیکی وەرگر هیچ شتیکی نوێ لە دەقدا نەبینیت، ئاساییە پێی کاریگەر نەبێت، بەلام کاتیکی شتیکی نوێ و چاومروانەکراوی دێتە ڕێ، نێتر بە گۆر و تینیکی تەرمە لە دەقەکە رادەمینیت و بەودای واتاکانیدا ئەگەریت (هولب، ۲۰۰۰، ۱۴۳). بە واتایەکی تر، نووسەر ئەتوانیت لە ڕێی بابەتە چاومروانەکراوەکانەوە ڕەزامەنی وەرگر بەدەست بھێنیت، ئەمەش لە دەقناسیدا پێی و مەتریت پەسەنگەرای (Acceptability) (DE BEAUGRAND, 1980, 20). کەواتە دەقی سەرکەوتوو ئەرەبە بێتوانیت پەیامەکە بگەینیت و لای وەرگیش پەسەند بێت، ئەمەش پێمان ئەلێت چەندە گەیانندی پەیام لە دەقدا گرنگە، هێندەش پەسەندبوونی لای وەرگر گرنگە، چونکە وەرگر لایەنەکی گرنگی کردەیی وەرگرتنە، بۆیە پێویستە بە گرنگیە لێی پروانیت، بۆ ئەمەش پێویستە دارشتنی دەق بەجۆریک بێت بێتوانیت کاریگەری لەسەر وەرگر بەجێهێڵیت، بێگومان بەشینک لەو کاریگەرییە لە ڕێی ڕەگەزی چاومروانەکراوە ئەبێت، کە هەر شتیکی ئەگەرتەرە لە سەرۆی ئاسۆی چاومروانی وەرگەرە بێت. بەلام ئەبێت ئەمەش بۆیە کە پێویستە وەرگیش لە ئاستیکی باشدا بێت و خۆی بۆ خۆیندەنەرەکی ئامانجدار و قوڵ ئامادەکردنیت، لە بارودۆخیدا بێت ڕێی پێدات پەیی بە جوانیەکانی دەق ببات (یوس، ۲۰۰۴، ۱۶).

لە کاتی خۆیندەرە و وەرگرتنی دەقدا، پێویستە وەرگر دەستکراوە بێت، راستە پشت بە پاشخانی ڕۆشنایی خۆی ئەبەستیت، لەسەر ئەوێشەو پێشبینی و چاومروانیەکانی دروست ئەبن، بەلام هەندیک جار، بەدەر لەو پاشخان و چاومروانیانە، بابەتی چاومروانەکراو و نامۆ دێتە پێش، ئەمە ئەبێت هاندەر بێت بە خۆیدا بچێتەر و سەرلەنوێ چاومروانیەکان و واتای دەقی بنیاد بنێتەر، بەجۆرە هەم تێگەیشتن و ئاسۆی وەرگر قوولتر ئەبێت، هەم بەشار ئەبێت لە بەرەمەینانی واتای دەقدا، بەجۆریک لەوانە پێشتر بە بیریدا نەهاتنیت (هولب، ۲۰۰۰، ۱۴۳-۱۴۵).

بە پشەبەستن بەوی باسمان کرد، ئەتوانین بۆیە ئەوێشەو ئێوان دەق و وەرگر پەيوەندیەکی دوو جەمسەرە، لە لایەکەو پێویستە دەق بەجۆریک دارێژرابێت بێتوانیت ئامانجەکی خۆی بگەینیت و کاریگەری لەسەر وەرگر دروست بکات، لەلایەکی تریشەو، وەرگر خاوەن ئاسۆیەکی فراوانی بیرکردنەر بێت. هەرچەندە دەقەکە تۆکمە و قوڵ بێت و ئاسۆی چاومروانیەکانی وەرگر تێپەڕینیت؛ ئەو بە دڵنیاوە کاریگەرییەکی لەسەر وەرگر زیاتر ئەبێت، بۆ ئەوەی ئەر کاریگەرییەش زۆرتر بێت، پێویستە بابەتی چاومروانەکراو ئامادەبێت بەشی هەبێت. لەهەمان کاتدا دەقی قوڵ و بەهێز پێویستی بە خۆنەرینی بە ئەزمون دوربین هەیە، تا لەبەردەمیدا دەستەوسان ئەبێت و بیزار نەبێت، بەلکو بێتوانیت بیر و هزری خۆی بەگەر بخت و بێ ماندوووبون بە تان و پۆی دەقدا گۆزەر بکات. بەم جۆرە، ئەر پەيوەندیە لە ئێوان دەق و وەرگردا دروست ئەبێت کە پێشەنگانی تیۆری وەرگرتن بایە ئەکەن.

تەوهری دووهم: ڕەگەزی چاومروانەکراو لە دیوانی مەولەویدا

بۆ ئەوەی پەيوەندی ئێوان دەق و وەرگر و رۆلی ڕەگەزی چاومروانەکراو لەو پەيوەندیەدا دەرەخەن؛ پەنامان بۆ شیعری زانا و شاعیری پایەبەرز کورد مەولەوی برد، کە ناوی تەواوی بریتییه لە سەید عەبدوڕەحیمی کوری مەلا سەعید، لە ئەوەی مەلا یوسف جانی کوری مەلا ئەوبەکرێ موسەننەفی چۆرییه، ئەگەریتەر سەر خواناسی بەناوبانگ سەید موحەممەد زاھید، کە بە پیر خەدی شاھۆ ناوبانگی دەرکردووە. مەولەوی لە سالی ۱۲۲۱ ی کۆچی کە ئەکاتە ۱۸۰۶ ی زاییی لە گوندی سەرشاتە، لە ناوچەی تاوگۆز لە دایکبووە، سالی ۱۳۰۰ ی کۆچی کە ئەکاتە ۱۸۸۶ ی زاییی، کۆچی دوايی ئەکات و لە گۆرستانی ئەسحابە لە نزیکی سەرشاتە بەخاک ئەسپێردیت (مەولەوی، ۱۳۹۵، ۱۵-۱۷).

مەولەوی یەکیکە لە کەلە شاعیرە بە توانا و داھێنەر و ناوکارەکانی کورد، شیعری مەولەوی لە ڕووی ڕوخسارەو سەر بە قوتابخانە شیعری کلاسیکی و شیعری میلی سەر بە دیالیکتی گۆرانییه، لە چوارچێوەی ئەدەبی گۆراندا

سهرکمویتیکی گمورهی بدهستهیناوه، شیعری لهبارمکانی ئابین و سروشت و خوشمویستی و پیاوهلدان و لاواندنمه و نههمهتی و بواری تریشدا نووسیوه (خهزهدار، ۲۰۰۳، ۳۵۱-۳۵۹).

مهولموی زور شارمزاiane مامهله لهگهل هه بابیتیکدا نهکات دهستی بو بردیت، به توانایهکی کهمونهوه گوزارشت له دید و سهرنجهکانی نهکات، توانیویستی مهستهکانی به سهرکمویتویی به وەرگر بگیهینیت. نهوشمان له بیر نهچیت زور جار پتویسته وەرگر شارمزا و به نهزموون و لیهاتوو بیت، به دواي نهو واتایانهدا بگهریت که به ناسانی خویان به دهستهوه نادن، یان له پشت واتا رووکهشییهکانهوه واتای تر بخوینیتمهوه، که نهکریت نهوانه، یان هممویان مهستهی شاعیر بن. بویه نهکی وەرگر نهویه بی ماندوووبوون به جیهانی بهرفراوانی شیعری مهولمویدا گوزمر بکات، دهست و پهنجهی لهگهل زمان و شیوازی دهربرینیدا نهرم بکات، جگه لهومش ناسوی روانینی هیندهی ناسوی شیعرمکانی مهولموی فراوان بکات، تا بتوانین چیز وهربرگرت لهوهی چاوهروان نهکریت، یان نهوهی چاوهروانهکراوه.

دنیای شیعری مهولموی فراوانه، شیواز و هونهی دهربرینیشی جوراوچور و ناستیشی بالایه، نیمه لیرهده لهسهر چهند لایهنیک رادهوستین، تا بزانی چۆن رهگهزی چاوهروانهکرا و بهکار نهکات و تا چ ناستیک کار له وەرگر نهکات، بویه تیشک نهخهینه سهر: وینهی شیعری، دقناویزان، رهوانبیزی، گهمهی زمان، دژیهک.

وینهی شیعری (الصورة الشعرية):

وینهی شیعری به یهکیک له پیکهینهه سهرمهکیهکانی شیعری و جوانی شیعری ههژمار نهکریت، چیز و کاریگهریهکی زوری پی نهبخشیت، چونکه لهو رییهوه شاعیر بهشیویهکی هونهی جوان گوزارشت له ههست و ناخی خوی نهکات، تا بتوانیت وەرگر کهمهنکیش بکات و تیکهل به خیال و نهنیشهی خوی بکات، نههمش به تیکهلمیهک نهیت له زمانی شیعری تاییهت و هیزی خیالی شاعیرانهی قول و بهرهمهین که توانا و هیزیکی کارا به وشهکان نهبخشیت و ههردوکیان پیکهوه وینهی شیعری بهرهم نههین (عصفور، ۱۹۹۲، ۳۲۳-۳۲۹).

مهولموی له دروستکردنی وینهی شیعریدا وهستایهکی کارامیه و دهستیکی بالای هیه، هه کهسک له دیوانهکی رامینیت زور به ناسانی ههست بهم راستیه نهکات. وینهکانی به جوریکن وەرگر نههینه قولایی خویان و به ناسانی پهی به ههست و سوز و خیالی شاعیر نهکات، چونکه وینهکان به راستی گوزارشت له ناخ و نازار و سهرنج و دنیابینیهکانی مهولموی نهکن، بویه رستگوییانه پهناي بو بردوون، ویستویستی مهستهی خوی به جوریک بگیهینیت بگاته وەرگر و پهسندی بکات.

یهکیک لهو وینهه لهو شیعرهده دهرنهکمویت که بو شینخ بههادینی ناردوه، که له دوو دیری کوتاییدا نهیت (مهولموی، ۱۳۹۵، ۵۹۴):

بـالـاخـانـهـی چـم دـیـوانـهـکـهـی تـو بانهناو وه گل ناسانهکـهـی تـو

تـکـهـش عـاجـز کـمـرد خـیـالـت تـیـشـدا نـازـیـز بـو جـاری پـا بـنـیه پـیـشـدا

سهریکی نه دوو دیره شیعره بکهین نهبین چ وینهیهکی ورد و قول وئالوزی کیشاوه، نهیت: نهی نازیز، چاوم دیوهخانی وینهی تویه، بهی پیهی ههیشه بیر نهکات و وینهی نهی لهبر چاوه. وه بان چاوشم به گلی بهریی تو سواغ دراوه، بانهکم ئیستا دلۆپه نهکات و وینهکات تلخ بو. مهستهی نهویه که بو نازیزی نهگرت و چاوی فرمیسک نهیژیت، دیاره کاتیک مرؤف بگری شتهکان به تلخی نهبینیت. ئینجا نهیت، سا نازیز وهره پی بنی به بان چاومدا با چیدی دلۆپه نهکات. وهک نهانین شوینیک دلۆپه بکات نهیت بشیلریت تا توند بیتمهوه و تکهکی ناوکه راوهستیت، وهک چۆن بانگردین لهسهربانه قورمکان بهکار دیت.

مهستهی نهویه، نهی نازیز، وهره پی ناسکهکانت بنی بهسهر چاومدا، با دامرکین و فرمیسک نهیژن. چونکه بهی پیهانانه جوریک له نزیک و وهسل دروست نهیت، ئیتر بیرکردن نامینیت و دل دائهمرکیتمهوه و فرمیسک راوهوستیت و وینهکه روشن نهیتمهوه.

لیرهده وەرگر خوی له بهرامهر وینهیهکی فرهلایندا نهبینیتمهوه، وینهیهک هینده ساده نیه به ناسانی بیت بدهستهوه، بگره له دهرموی چاوهروانیاده، بویه پتویست نهکات خوی لهگهلدا ماندوو بکات و ههموو پارچهکانی لیک بداتهوه،

تا بتوانىت له مهبسته گشتييهكه تىيگات. ئهممىش ئو راستييه دوپات ئەكاتمه كه پيوسته وەرگر بەشدار بىت له وانادار كردنى دهقا، لەرئ تىرامان و پرکردنەوى بۆشاييهكان و لىكدانى بەشەكانىدا.

لەوانىيه بتوانىن بلىين ئهم وىنهيه پىش مەولەوى كەس بىرىشى لى ئەكردەمتەوه، وىنهيهكه ئو بۆچونە رانەگرىت كه پىيوايه دهقه ئەدەبى و وىنه شىعريهكان به جۆرىك له جۆرمەكان دوبارەن. وەك ئەوى رولان بارت ئەللىت: هەموو دەقىك شوئەوارى دەقى تری لەسەرە (BARTHES, p.4). بەهەمان شىوه جىرار جنىت پىيوايه كه پىيوەندى له نىوان هەموو دەقهكاندا هەيه، نەئى بىت يان ئاشكرا (GENETTE, 1979, 87)، هەموو دەقىك لەسەر شوئەوارى دەقى تر بونىاد نراوه، وەك ئەوى لەسەر پارچە پىستىك بنوسىت، دواتر ئو نووسىنه بسرىتەوه تا نووسىنىكى تری لەسەر بكەيت، بەلام شوئەوارى نووسىنه كۆنەكه هەر ئەمىنىت (البادى، ۲۰۰۹، ۲۲).

ئەگەر سەرنج بەمىن ئەمىن ئهم وىنهيه مەولەوى زۆر ناوچەيه، وىنهى ژوورىكه له خانوويهكى قورىنى ماندوى گوندىكى هەورامان، كه بەرامبەر نەمى باران خۆرانەگرىت و دانىشتوانى هەراسان ئەين، وەك ئەوى بەسەر مەولەيدا هاتووه، ئىتر ئەوى كەردووتە بىانوو تا خوشەويستى خۆى بۆ شىخ دەربىرىت. واتە بەدەر لەوى بىزارى نىشانىبات كه ئەمه چاومروانەكراوه، كەچى به شىوهمەكى چاومروانەكراو بارودۆخەكه ئەقۇزىتەوه و وىنهيهكى ناوازه لىنەكىشىت و خوشەويستىيهكى قۇل و راستگويانه بۆ شىخەكهى تۆمار ئەكات. بۆيه زىادەروى نيه ئەگەر بلىين وىنهيهكه كەس بىرىشى لىنەكردووتە، وەك بەشەيك له وىنهكانى تىرىشى.

وىنهى ورد و رازاوه و چاومروانەكراو له ديوانى مەولەى نابرىت، بۆ نموونه جارىكيان بۆ دىدەنى مەحمود پاشاى جاف ئەروات، كاتىك ئەكات، خانەمىكى جوان گۆشەى دىوارەكه بەرز ئەكاتەوه، مەولەوىش ئەمه ئەمىنىت و ئەللىت (مەولەوى، ۱۳۹۵، ۴۱۰):

گۆشەى سىمال هورد و دىـــــاوه چون مانگ نه گۆشەى هەورى سىاوه

به خدا قەسەم پاسەم ئومىـــــدەن (حور مقصورات في الخيام) ئىـــــدەن

واتە: ئو خانەمە گۆشەى رەشمالەكهى هەلدايهوه و له پىشتىمە دەرەمەت، له جوانىدا له مانگى سبى و جوانى پىشت هەورى رەش ئەچوو، سوئىد به خوا من ئومىدەوارم كه خاى گەوره هەر ئەمەى مەبەست بووئىت كاتىك له باسى حورىهكانى بەهەشتدا ئەفەرمىت: (حور مقصورات في الخيام) (قورئانى پىروژ، الرحمن، ۷۲)، واتە بەهەشتىيهكان چەند حورىهكان هەيه، هەمىشه له خىوەندان و دەرناچن.

رەش و سبى دوو رەنگى گونجاو و جوانن پىكهوه، سەرنجى كەسى جوانىناس رادەكىشن، بۆيه چاومروان ئەكرىت روخسارى جوان و سببى خانەمەكه له بن رەشمالەكهدا سەرنجى مەولەوى رابەكىشىت، جا بۆ ئەوى ئو دىمەنه جوانە پەسن بكات و بۆ خوئەرى بگوازىتەوه، دىسان چاومروان ئەكرىت پەنا بۆ مانگ ببات تا روخسارى خانەمەكهى پىچوئىت، ئەمه له شىعەرى شاعىراندا زۆره، وىنهكه جوانتر ئەبىت كاتىك هەورى رەشيش دىتە ئاراه، ئىتر دىمەنى مانگى پىشت هەورى رەش هاوكارى مەولەوى ئەبىت تا پى بلىت چ جوانىهكى دلىرى بىنوه.

لەوانىيه ئەومەندى و ترا بەس بىت بۆ وەرگر تا له هەست و كاردانەوى مەولەوى بەرامبەر دىمەنهكه تىيگات، له راستىدا ئەوهش له هەستى ناسكى شاعىران چاومروئ ئەكرىت. كەچى ئەمىن مەولەوى هەر بەومەندە راناهستىت، هەست ئەكات هەشتا كەمى وتو، بۆيه ئەمەوىت قورساييهكى زياتر به وىنهكه بدات و دىمەنهكه بەرزتر بنرخىت، بۆ ئەمەش هىچ دىمەنىكى دنياىى به بارەقەى دىمەنى حورىهكانى ناو خىوتمەكان له دواوژدا نابىنىت. واتە وىنهيهكى ناوئىتهى نەخشاند، هەم خانەمەكهى به مانگ و حورى چواند، هەم خىوتمەكەشى به هەورى رەش و خىوتمى دواوژ چواند.

له بەرامبەر وىنهيهكى لەم چەشنەدا؛ دەرئەنجامىكى ئاساييه وەرگر كاريگەر بىت و بپرسىت: ئاخو ئەبىت مەولەوى چى دىبىت، وا دلى بەوه داناكەوىت به مانگى گەشاوهى پىشت هەورى بچوئىت، نەك هەر ئەومەندە، بگره به حورىهكانى بەهەشتىشى نەگۆرتەوه؟

پەكىكى تر لەو وىنه شىعريانهى شارەزايى و كارامەى و سەرنجى وردى مەولەوى بەدەر ئەكات، تەنها دىره شىعريكه، بەلام دىرىكى پر له جوانى و وردەكارى، كاتىك باس له چركەساتى نووسىنى شىعەر دەكات، ئو كاتەى دەست بۆ قەلەم ئەبات و له ژوانىكى عاشقەندا پەنجەكانى له گەردنى قەلەم دەللىن، قەلەمىش له خوشى دىداردا

وشه‌ی وەک گەوه‌ری لێئەبارت، کاغەزی وەک ئاوریشمی بەردەستیش؛ دانەدانە‌ی گەوه‌ر لەخۆ دەگرێت و لە جواترین تابلۆی شیع‌ریدا نمایشیان دەکات، ئەلێت (مەولەوی، ۱۳۹۵، ۱۴۴):

پەنج بیه‌ن وە شەش، شەش روو کەرد نە پەنج

حەریر نەماپەین بیه‌ن گەوه‌ر سەنـجـ

واتە: قەلەم لە دەست گرت و لەگەڵ پێنج پەنجە‌ی دەستم بوون بە شەش، هەر شەشیان رویان کردە پێنج پەنجە‌کە‌ی تر کە لەسەر روومەتی کاغەزە‌کە‌ی بەردەستم دامنە‌و، کاغەز دەلێی ئاوریشمە، ئەو وشانە‌ی لە قەلەمی دەستم دادەبارێن و لەگەوه‌ر دەچن، جوان جوان کۆیان دەکاتە‌وه و رێکیان دەخات.

نێتر ئەم تابلۆ جوانە چۆن نەخ‌شیت؟! دە‌ی کاتێک دەستێک لە ملی قەلەم ئەکات و دەستێکی تریش بە روومەتی وەک ئاوریشمی کاغەزدا دێنێت؛ نێتر ئەو جوانیە لە دایک دەبێت کە وەگر مەست ئەکات، ئەو جوانیە مەگەر هەر لای مەولەوی دەست بکەوێت، نێتر بۆ بە‌وپە‌ری متمانە‌وه وشە‌ی خۆ‌ی بە گەوه‌ر نەچوینێت؟!

لێرەدا گرنگە ئامازە بە‌وه بکەین کە ژمارەکانی ئەم دێرە پێویستیان بە تیگە‌شتن و بە‌شداری کارای وەرگر هەیە تا واتا بە‌ده‌ستە‌وه، لە رێ‌ی ئەم بە‌شدارییە‌وه ئەتوانیت بپێتە بە‌شێک لە دەقە‌کە، چونکە ئەو ئەتوانیت ئەو کە‌لێنە واتاییە پر بکاتە‌وه کە ژمارەکان دروستیان کردو، بۆ‌یه کاتێک ئاسۆ‌ی دەق و ئاسۆ‌ی بیرکردنە‌وه‌ی وەرگر تێکە‌ڵ نەبن، واتای وێنە شیع‌ریە‌کە تە‌واو ئەبێت.

ئەم نمونانە پێمان ئەلێن مەولەوی چەند سەرکەوتوو بوە لە گە‌یاندنی مە‌بە‌ستە‌کانیدا لە‌رێ‌ی وێنە‌ی شیع‌رییە‌وه، ئەمەش تۆکمە‌یی و قولی دەقی شیع‌ری مەولە‌ی دەرئە‌خات، چونکە سەرکەوتن لە گە‌یاندنی مە‌بە‌ستدا کە بە مە‌بە‌ستگە‌رای (Intentionality) ئەناسرێت (DE BEAUGRAND, 1980, 19-20)، لە زانستی دە‌ق‌ناسیدا بە یە‌کێک لە مە‌رجە گرنگ و پێ‌وه‌رە سەر‌مە‌کیە‌کانی دەقی تۆکمە هەژمار ئەکرێت.

دە‌ق‌ناوێزان (التناص):

دە‌ق‌ناوێزان بە یە‌کێک لە تاییە‌تمە‌ندییە‌کانی دەقی ئە‌دە‌بی دانەرێت، لە هەمان کاتدا چە‌م‌کێکی رە‌خنە‌یی و جێ‌ی بایە‌خی رە‌خنە‌گرانە، لە بە‌ر ئەو بە‌شدارییە کاراییە لە بە‌ر‌هە‌م‌هێنانی دە‌ق‌دا‌هە‌یەتی، چونکە ئامازە‌یه بۆ ئەو پە‌ی‌وه‌ندیانە‌ی لە نێ‌وان دە‌ق‌یک و دە‌ق‌یکێ تردا هە‌ن (DE BEAUGRAND, 1980, 10). دە‌کرێت ئەو پە‌ی‌وه‌ندیە راستە‌وخۆ بێت، دە‌قە نوێیە‌کە بە‌شێک لە دە‌ق‌ە‌کانی پێش خۆ‌ی لە خۆ‌ب‌گرێت، یان ناراستە‌وخۆ بێت و ئامازە‌ی بۆ ناو‌ەرۆکی دە‌ق‌یکێ کۆن‌تر تێدا بێت. کە‌واتە ئەم چە‌م‌کە گرنگی بە‌و پە‌ی‌وه‌ندیانە ئە‌دات، چ لە رووی رو‌خ‌سار، چ لە رووی ناو‌ەرۆ‌کە‌وه.

ئە‌وانە‌ی قسە لەم چە‌م‌کە ئە‌کەن بۆ‌چوونیان وایە کە هەر دە‌ق‌یک خالی یە‌ک‌گر‌تنی چە‌ندین دەقی ترە، کە بە‌شێ‌کن لە ئە‌ز‌موون و پاش‌خانی رۆ‌شن‌بیری نوسەر، بۆ‌یه نوسەر هەر‌چی بکات ئە‌وا دە‌قە پێ‌ش‌ی‌نە‌کان بە‌ جۆ‌ر‌یک لە جۆ‌ر‌ە‌کان رە‌نگ‌دانە‌میان لە‌سەر بە‌ر‌هە‌مە ئە‌دە‌بییە‌کانی ئە‌بێت و ئامازە و شۆ‌ی‌نە‌واریان دیار ئە‌بێت (KRISTEVA, 19691, 146). ئە‌مە‌ش ئە‌وه ئە‌گە‌یە‌نێت کە هەر دە‌ق‌یک تێ‌کە‌ڵ‌یە‌کە لە هە‌ل‌هێ‌ن‌جان و ئامازە و رە‌نگ‌دانە‌وه‌ی دەقی تر (Barthes, 1984, 76).

مەولە‌وی زۆ‌ر بە‌وردی هونە‌ری دە‌ق‌ناوێزانی بە‌کار‌خ‌ست‌وه، لەو شۆ‌ی‌نە‌ی کە زانی‌بێتی پێ‌ویستە پە‌نای بۆ برد‌وه، تا مە‌بە‌ستی خۆ‌ی لە دە‌ق‌یکێ هونە‌ری و قول و رازا‌وه‌دا بە‌ وەر‌گر بگە‌یە‌نێت، وە‌ک ئەو شیع‌رە‌ی لە وە‌لامی مە‌لا یونس‌ی خە‌لکی گوندی لوقمە‌ماسی نووس‌ی‌ه‌یەتی، کە مە‌لا بوە لە گوندی کۆ‌لە‌سارە‌ی هە‌ورامان (مە‌لا س‌ال‌ج، ۲۰۰۸، ۳۹)، ئە‌لێت (مەولە‌وی، ۱۳۹۵، ۴۱۹):

لوقمە‌کە‌ی ماسا‌و قولی دەر‌ی‌ای مە‌یل لوختی سای کۆ‌لە‌ی سارای دەر‌دی مە‌یل

یا‌وا پێ‌م نامە‌ی وە‌ش تە‌حریرە‌کە‌ت نیش‌ای دەر‌وون سۆ‌ز پر تە‌ن‌سیرە‌کە‌ت

واتە: ئە‌ی پارووی ناو دە‌می ماسی‌ی ناو دەر‌ی‌ای قولی مە‌یل و خۆ‌ش‌ه‌و‌یستی، ئە‌ی رووت و قووتی بە‌ر سێ‌بە‌ری کۆ‌لە‌کە‌ی دە‌شت و سارای دەر‌د و مە‌ی‌نە‌تی لە‌یل، نامە جوانە‌کە‌م پێ‌گە‌یشت، کە بە‌ سۆ‌زی کار‌ی‌گە‌ری دەر‌وونت نووس‌ی‌ه‌ووت.

مەولەوی ئەیتوانی ھەرچۆنیک بوە وەلامی مەلا یونس بداتەو، بەلام مەبەستی بوە وەلامیکی پر سۆزی بداتەو، ھەروەک نامەکی ھاوریکە، بۆیە ھەم توانا زمانەوانیەکانی خۆی بەکارخستو، ھەم ھەستی ناسک و گەرمی شاعیرانە، تا بتوانیت وەلامیکی پەسەند بۆ ھاوریکە و ھەر وەرگریکی تریش بنوسیت. بۆیە ھەر لە ناوی ھاوریکە و گوندەکە و شوینی نیشتبەوونەکیە دەست پێئەکات، بۆ ئەمەش پەنا بۆ بەسەرھاتی ھەزرتی یونس (د.خ) ئەبات، وەک لە ئایەتی ۱۳۹-۱۴۶ سورەتی (الصافات) دا ھاتو. بەپێی ئەو بەسەرھاتە یونس (د.خ) ئەبیتە پارووی دەمی حوت، دواتر فرێئەدریتە روخی دەریا و لە ژێر سایەیی گەلای کولەکا پشوو ئەدات و ئەحسەنتەو.

لێردا ئەبیین، مەولەوی چەند بە کارامەیی و بەشیوەیەکی چاومرواننەکراو وەلامەکی دوور ئەخاتەو، چەند بە ھەستیکی ناسک و سەرنجیکی وردەو، وانە و پەندەکانی ئەو بەسەرھاتە روئەکاتە ناو وەلامەکی.

ئەبیین مەولەوی بە نیاز و مەبەستەو وەلامەکی بەو شیوازە چر و پر مانای عیرفانی و عەشقەو دائەپێژیت. ئەمەیت بۆ ئەیت کە پێغەمبەر یونس (د.خ) و مەلا یونس ھەردوکیان پارووی دەمی ماسین، بۆ ئەمەش سوود لە ناوی گوندەکی مەلا یونس وەردەگریت، کە بریتیە لە (لوقمەماسی)، بەلام مەولەوی یارییەکی زمانەوانی پێئەکات و ئەیکات بە (لوقمەکی ماسا)، لە ھەورامیدا (ماسا) بە واتای ماسی دێت، ھەمان یاری بە ناوی ئەو گوندەش ئەکات مەلا یونس لێ نیشتبەو، تا بە یەکجاری لەگەڵ بەسەرھاتەکی یونس پێغەمبەر دا یەکبەگریتەو، بۆیە (کۆلە سارا) ئەکات بە کولەکی دەشت و سارا، چونکە (کولە) بە واتای کولەکە دێت.

ئێستا روون بوویەو کە مەولەوی ئەمەیت پەيوەندیەک لە نێوان مەلا یونس و بەسەرھاتی یونس پێغەمبەر دا (د.خ) دروست بکات، تا ئەو بەسەرھاتە بقۆزیتەو و بە ھاوریکە بۆ ئەیت: عاشق بێباکانە خۆی ئەخاتە دەریاو و ئەبیتە پارووی دەمی ماسی، لەوئ بۆلای یار ئەگەریتەو و تاریکایی ناو دەریا و ناو سکی ماسی بە یاد و مەیلی یار روژن ئەکاتەو، ئیدی دواي ئەو بێباک ئەبیت ئەگەر فرێشەدریتە کەنارەو، بە گەلای کولەکوش ئارامیی دێت. ئەمەیت بۆ ئەیت توی یونسیش پێویستە لە دەریای قوولی مەیلی لەیدا ببیتە پارووی دەمی ماسی، دواتر بە رووت و رەجالی فرێدەریتە ساری دەرد و مەینەتیەکانی لەیل، تەنھا گەلای کولەکیەک سابات و کەپرت بیت، بەمچۆرە ئەبیتە داستانی دنیای عەشق و خۆشەویستی (صاحب، ۲۱۹، ۴۳-۴۴).

مەولەوی لەم دێرە شیعەرەدا کللی نەئینیەکان بە ئاسانی نادات بەدەستەو، بۆیە وەرگر ناچار ئەبیت ئەو ئەرکە بکێشیت و لە واتادارکردنیدا بەشدار بیت (مەلا سالح، ۲۰۰۸، ۲۸). ئەمەش ئەو روئەکیە کە ئەبیت وەرگر بیکێشیت، ھەر لەبەر ئەوەشە بووەتە چەقی گەرنیپەندانی تیوری وەرگرتن.

ئاشکرايە ئاماژەدان بە ھەر بابەت و رووداوێک لە دەقدا؛ ناوڕۆکی دەقەکە دەلەمەندتر ئەکات، بەلام ئەگەر ئاماژەیکە ناباو بیت ئەو چێژی زیاتری ھەیە، چونکە زیاتر سەرنجی وەرگر رانەکێشیت، وەک ئەو مەولەوی ئەبیت (مەولەوی، ۱۳۹۵، ۴۲۱):

لە سەدای نەبات، لە چریکە فەرەج

لەسەر مەلا و شیخ نەماوە ھەرەج

جاریکیان مەولەوی لە ھەڵبەجە ئەبیت، بە لای زەماوندیکدا تێنەپەرت، ژنکی دەنگخۆش بەناوی نەبات گۆرانی بۆ ژنان ئەبیت، پیاویکی دەنگخۆشیش بە ناوی فەرەج گۆرانی بۆ پیاوان ئەبیت. لێردا ئەو لە زانا و عارفیکی وەک مەولەوی چاومروان ئەکەرت رانەوہستیت و رابوریت، کەچی بە پێچەوانەو، دەست ئەکات بە سەیرکردن و گوێگرتن، ئینجا پاساوە ئەبیتەو بەوێ کە لە خۆشی دەنگی ئەو دوو گۆرانیبێژە، مەلا و شیخ شینت بوون، ھەرچی بکەن گەمیان لەسەر نیە و تاوانبار نابن. ئەمەش ئاماژە بە فەرموودەیە کە ئەفەرمیت: (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَخْتَلِمَ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقَلَ) (الألبانی، ۱۹۹۸، ۵۶/۳)، واتە سێ کەس تاوانیان لەسەر نیە: خەوتوو تا بەخەبەر دێت، مندال تا بالغ ئەبیت، شینت تا ناوێزی ئەبیت.

ئەم بەکارخستە چاومرواننەکراوەی فەرموودە، مەودای جوانی زیاتر ئەکات و کاریگەرییەکی زیاتر لەسەر وەرگر دروست ئەکات، چونکە لە سەرۆکی ئاسۆی چاومروانی وەرگەرمیە، ئەمەش واتەکات پەيوەستی نێوان دەق و وەرگر بەھێزتر بیت.

ھونەری رەوانبیزی (الفنون البلاغی):

زمانی شیعر تایبەدمەندی خۆی ھەیە، جیاوازی لە زمانی ئاسایی قسەکردن، شاعیر بەو توانای ئەفراندنە ھەمەتییە لە ناستیکی بالادا ئەنوسیت، بۆ ئەم مەبەستەش سودیکی زۆر لە ئەندیشە و مەزگەرت، لەڕێ دەقی پر لە ئەندیشەیی خولقێنەر مەو پەیمەکانی ئەنیزیت.

مەولەوی زۆر بە کارامەیی مەو ھونەرمانی ڕەوانبیزی بەکار ھێناون، پری کردوون لە سۆزی دەروون و ئەندیشەیی بێ سنوور، بە تایبەت ئەو کاتەیی باسی دەرد و مەینەتیەکانی خۆی کردبێت، ئەو شیعرەکانیشی وەک جەستەیی زەبوون ئەم و وەک دلی پر خوینی سەررێژ ئەم، وەک ئەوێ کە ئەلێت (مەولەوی، ۱۳۹۵، ۳۰):

نیشەو تەنیا بێ جەستەیی زەبوونم دیسان سەرواز کەرد دلی پر ھوونم
خەیلانی سارد ھاورد، بەردم ھاوار جە دەمەیی ھەناسەیی سەردم

واتە: ئەمشی جەستەیی زەبوونم تەنیا بوو، دلی پر خوینم دیسان سەررێژی کرد، خەیلە خواوەکانم ھێنان و بردن، ھاوار لە کزەبای ھەناسەیی سەردم.

لەم دوو دێردەدا، مەولەوی ھەم درکە (کینایە)، ھەم چواندنی بەکار ھێناوە، (ھەناسەیی سەرد) و (سەروازکەرد) ھەردووکیان درکەن، یەکەمیان درکەیی بۆ بیتاقەتی و بێئومیدی، بەلام دووەمیان ئاماژەیی زیاتری تێدا، چونکە درکەیی بۆ نەوپەڕی خەم و خەفەت و ناوێدیی. جگە لە درکە، لێکچواندنی لە نیوان کزەیی ساردی کێوان و ھەناسەیی ساردی خۆیدا کردووە. بەلام ئەمە چاوەروانکراوە، کەسێک بەو جۆرە بیتاقەت بێت، ھەر ئەبێ بێت دلم پەرە لە خوین و ھەناسەم ساردە.

دوای ئەو بارە غەمگینەیی ھەمەتیی، پەنا بۆ خەیل ئەبات، چونکە مەوێ ئەگەر لە واقەشدا دەستی بە شتێک نەگات، ئەو ھەول ئەبات بە خەیل بەدەستی بێت، مەوێ لە خەیلدا بڕینەکانی سەررێژ ئەبات، ئەو جیھانەیی ئەمەیت بۆ خۆی دروستی ئەبات، بەلام مەولەوی بە شێوەیی چاوەروانەکراو لەوێش بێ ئومێد ئەبێت، لە دنیای خەیلدا دلی سەررێژ نابێت و ئۆخەیی ناکات. ئەمە پێمان ئەلێت مەولەوی زۆر لێزانە باری پر ناسۆری خۆی بۆ وەرگر ڕوون کردووەتەو، چونکە وەرگر تێئەگەیی ئەبێت کە بڕینی ھێندە قوولە سەررێژ نابێت، پێی ئەلێت کەمەن بە پێچەوانەیی ھەموو کەسەو، ھەرچەند دەرونیش بڕاوە و قەرچەیی لێدێت، کەچی ھەناسەیی سارد ئەدەم، ئەمەش بە واتایە کە لەھیچ شونیکەو ئومێدیک نەماوە. بۆیە ئاساییە لە بەرامبەر ئەم بار و گوزەراندە دلی وەرگر بێت بە ناو و بە چاویدا گوزەر بکات.

نەونەیی بەکار ھێنانی ھونەرمانی ڕەوانبیزی بە پێچەوانەیی باو و چاوەروانکراوە لە دیوانی مەولەویدا زۆرە، بۆ نمونە کاتیک لە بەھاردا لەگەڵ کۆمەلەیی دۆست و ھاوڕێیدا ئەجێت بۆ زەلم، دیمەنە جوانەکانی بەھار ھەستی ناسکی ئەبەوین و ئەمەیتە باسی بەھار، ئەلێت (مەولەوی، ۱۳۹۵، ۵۱۷):

وہارەن، سەیرەن، سەوزەیی دیاران

نەم کەوت نەدەیدەش چون شەو بیداران

واتە: بەھارە، وەختی تەماشای سەیرکردنە، سەوزە گیای دەشت و کێوەکان ئاورینگ نیشتووە سەرچاویان، وەک پیاوانی خوا کە شەو ناخەون و بێر لە خوا ئەکەنەو و فرمێسک لە چاویاندا ئەدرموشینەو. ئینجا بەردەوام ئەبێت و لە دوو دێری ھەمان پارچە شیعرەدا ئەلێت:

چون دیوانەیی شۆر نازیز نە سەردا شەتاو سەر ھۆر گرت وە دەشت و دەردا
تولانی چوون ھیجر خاتر پەر دەردان رەوان وینەیی وەسل گەردن بێگەردان

لێردەدا باسی سەرچاوەیی زەلم ئەبات، ئەلێت: ئاوی زەلم سەری خۆی ھەلگرتووە و رینگای دەشت و دەری گرتووە بەر، وەک دلداریک کە عەشقی یار شێتی کردبێت. ریزەیی زەلم ھێندە دوور و درێژە ریک ئەلێت مەوای دووری نیوان یار و دلی عاشقی دەردەدارە، وە ڕوون و ڕەوانیشە وەک دیدار و گەشتن بە یاری گەردن بێگەرد.

ئەگەر سەرنج بەدین ئەبیین مەولەوی چواندنی ئاوەزوو (التشبيه المقلوب) ی بەکار ھێناوە، ئاورنگی سەر گزەگیای چواندووە بە فرمێسکی چاوی شەوبیداران، ھەمان ھونەری لە نیوان رۆشتنی ئاوەکە و سەرھەلگرتنی عاشقی

دیوانه‌دا به‌کار هیناوه، هه‌روه‌ها دورودریژی رۆرموی ئاوکه‌ی چواندوه به‌دابیرانی درێژی عاشقانی دهرده‌دار، ئینجا پروونی و ره‌وانیه‌که‌ش نه‌چوینیت به‌دیداری یاری گهردن بیه‌گهرد.

مه‌وله‌ی لێره‌دا پێچه‌وانه‌ی باو و چاوهروانکراو مامه‌له‌نه‌کات، چونکه:

- 1 - له‌بری چواندی ئاسایی، چواندن پێچه‌وانه‌ و ئاوهرۆوی به‌کاره‌یناوه، له‌هه‌موو شوێنێکدا ئالوگۆری به‌شوینی چوینراو (المشبه) و پێچوینراو (المشبه به) کردوه. بۆ نمونه، نه‌یت فرمیسکی چاو به‌ناورینگ بچوینریت، که‌چی ئه‌و پێچه‌وانه‌ی کردوونه‌وه، به‌هه‌مان شێوه‌ بۆ چواندنه‌کانی تریش.
- 2 - به‌شێوه‌یه‌کی گشتی دیمه‌نه‌کانی به‌هار د‌ل‌گیر و د‌ل‌فرین، خه‌لکی تاموچێژیان لێورده‌گرن، خودی به‌هاریش نیشانه‌ی ژیا‌نه‌وه و بوژانه‌وه و نوێبوونه‌وه، هه‌موو ئه‌مانه‌ پێکه‌وه ئه‌ب‌نه‌هۆکاری د‌ل‌خۆشی و به‌خته‌موری. که‌چی ئه‌مه‌ بۆ مه‌وله‌ی پێچه‌وانه‌یه، ئه‌و به‌ پێچه‌وانه‌ی خه‌لکه‌وه دیوکی تری دیمه‌نه‌کان نه‌بینیت، سه‌ره‌رای جوانی دیمه‌نه‌کان، که‌چی هه‌ر یه‌کتیکیان باریکی غه‌مگینی بیر نه‌خاته‌وه، وەک: فرمیسک و دابیران و دووری و سه‌رگه‌ردانی.

ئهم مامه‌له‌یه‌ بۆ وهرگر چاوهروانکراو نه‌یه، پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه که‌ باوه، بۆیه له‌خۆی نه‌پرسیت: چ شتیک وا له‌مه‌وله‌ی نه‌کات له‌م کات و ساته‌ بێ‌ینه‌یه‌دا بیر لای ناسۆرییه‌کانی ژیا‌ن بیت؟ هه‌ر ئه‌مه‌ له‌وانه‌یه‌ پالنه‌ر بیت تا به‌دیدیکی جیاوازمه‌ له‌ شیعری مه‌وله‌ی رامینیت، ئه‌و کاته‌ بۆی دهرنه‌که‌ویت که‌ مه‌وله‌ی دنیا‌بینی تایبه‌تی خۆی هه‌یه.

ئهم دنیا‌بینیه‌ تایبه‌تی مه‌وله‌ی شیعری تایبه‌ت به‌ره‌م دینیت، له‌گه‌ڵ نه‌ه‌شدا واتا و لێکدانه‌وه‌ی تایبه‌تیش له‌دیارده‌کان نه‌بینیت، له‌و شوێنه‌ی وهرگر چاوهرۆی شادیه، غه‌م به‌دی نه‌کات، وەک بینیمان، پێچه‌وانه‌که‌شی هه‌ر راسته، له‌باره‌ د‌زوهره‌کانیشدا نه‌توانیت ئومید بیه‌خشت، وەک ئهم نمونه‌یه‌ (مه‌وله‌ی، ۱۳۹۵، ۵۲۸):

وه‌ی من دیاره‌ن په‌نجه‌ی تارمه‌ن سه‌روه‌ختی هه‌مان نه‌وه‌هه‌رمه‌ن

خه‌م بيم یانی های پیم مدو خه‌به‌ر نه‌ ده‌رگای هه‌ستی ته‌شریف به‌ر نه‌وبه‌ر

واته: وا دیاره‌ ئهم چهند رۆژه‌ی عومرم که‌ ماوه‌ وەک پێنجه‌ی تار وایه‌ و له‌سه‌ر هه‌چ حساب نه‌یه، که‌چی هه‌شتا من ئهم هاوینی ژیا‌نه‌ به‌ده‌می به‌هار ئه‌زانم و لام وا نه‌یه مه‌رگم نزیک بوونه‌وه. پشتم چه‌ماونه‌وه، هه‌والم نه‌دات له‌ده‌رگای بچکوله‌ی بوونه‌وه دهر بچم بۆ جیهانه‌که‌ی تر.

مامۆستا عه‌بدولکه‌ریم به‌ی جۆره‌ راڤه‌ی نه‌کات، به‌لام بۆچوونێکی تری گونجاو هه‌یه، پێیوا به‌مه‌وله‌ی به‌جۆریکی تر له‌کۆتایی ته‌مه‌نی نه‌روانیت، ئه‌زان ئه‌مه‌ هاوینی ته‌مه‌نی، به‌لام ئه‌و به‌به‌هار دینه‌ پێش چاوی، چونکه‌ ئه‌و چاوی له‌سه‌ر ژیا‌نی دوا‌رۆژه، ئه‌و به‌به‌هار دا‌نه‌یت، بۆیه له‌هاوینی ته‌مه‌نی براوه‌ی ئهم دنیا‌وه، به‌ره‌و به‌هاری ته‌مه‌نی هه‌میشه‌ی ئه‌و دنیا ئه‌روات (حه‌مه‌غریب، ۲۰۱۸).

ئهم لێکدانه‌وه‌یه‌ تێروانین و حیکمه‌تی مه‌وله‌ی نیشانه‌ نه‌دات، ئه‌و پله‌ بالایه‌ نیشانه‌ نه‌دات که‌ به‌چه‌شتن پێی گه‌شتوه، که‌ له‌شوینی تریشدا دهرنه‌که‌ویت، بۆ نمونه‌ (مه‌وله‌ی، ۱۳۹۵، ۵۰۷):

واده‌ی سفیدی شکوفه‌ی پیری— شکوفه‌ی باخچه‌ی پیری د‌ل‌گیری—

شکوفه‌ی باخچه‌ی پیری سفیده‌ن سه‌رمایه‌ی میوه‌ی عیرفان هه‌ر ئیده‌ن

واته: کاتی سه‌بب‌وونی شکوفه‌ی پیری، شکوفه‌ی باخچه‌ی د‌ل‌گیری پیری، ئهم شکوفه‌ سه‌پانه‌ش سه‌رمایه‌ی میوه‌ی عیرفان.

مه‌وله‌ی له‌ناما‌یه‌ی شکوفه‌ سه‌ببه‌که‌نه‌وه‌ تێه‌گات که‌ ئه‌مه‌ کاتی پێگه‌شتن و به‌ردانه‌، پێگه‌شتنی د‌ل‌گیری و ئارامی، ئهم ئارامیه‌ش له‌عیرفانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ئه‌گریت، چونکه‌ تێه‌گات ئێره‌ کاروانسه‌رایه‌ و ته‌نیا بۆ پشودانیه‌که‌، تا بگات به‌شوینی هه‌میشه‌ی (حه‌مه‌غریب، ۲۰۱۸).

گه‌مه‌ی زمان (التلاعب باللغة):

یه‌کێک لهو گه‌مه زانیانه‌ی مه‌وله‌وی زۆر لێزانانه کردویه‌تی، ئه‌وه‌یه که ئه‌لێت (مه‌وله‌وی، ۱۳۹۵، ۵۱۲):

شهریعتی مهیل لیلی رهواج دای

هەر له پێی گه‌مه‌ی زمانه‌وه، مه‌وله‌ی داھینانیکی تری زۆر جوانی له‌ روخساری شیعردا کردوه، که پێش نه‌و له‌ شیعری کوردی و شیعری هه‌موو گه‌لانی ئێراندا نمونه‌ی نیه (مه‌لا سالج، ۲۰۰۸، ۳۴). که‌واته مه‌وله‌ی ئهم شێوازی لای که‌س نه‌دیوه، به‌لکو به‌ر هه‌می ئه‌ندیشه و توانای خۆیه‌تی، ئه‌گه‌ر چی له‌ شیعری ئه‌وروپیدا هه‌یه‌ت که ئه‌و نه‌ییدوه (فیضی، ۱۳۳۳، ۸). نمونه‌ی ئهم داھینانه له‌م چهند دێردا دهرئه‌که‌وت (مه‌وله‌ی، ۱۳۹۵، ۱۰۰-۱۰۱):

فهریاد جه شورهی نهرزی چارهی من
داد جه ههواي شوم بهد ستارهی من
یا وهلهلهی دهف شا دهرویش، جوشی
یا جوشی سهمتور موتریب، خروشی
بهل سهر ببو توم نارزهکهی دل
بهل روو بنمانو نهو نازک نهو گوول

ههر سهوزهی مورد من نادیاره
ههر نهو گولآلهی من نه پیواره
به سهدهای ریشهی دل ناشناوه
چهنی نهی دوو فارد حسرهت مهعناوه
های چهمه دهخیل شهوی شهونمی
دهمه نسیممی وادهی سوب دهمی

بۆی (عنەبەر) نه تۆی دهماخم بهر کهرد

جگه له وروځكارۍ، پېښوۍ كړوونته هوۍ رازاننده، له راسنيدا له رووۍ جوانۍ و واقعيښودنه پېچلوانه باوه، لږمندا وهرگر ناچار نېټت بهدوۍ مېهستۍ ئم دژباويدا بگړت، بويه به وردبوننه دهرئكموت ممولوۍ مېهستۍ بليت خوشۍ جاران نهماوه، له ئيستادا بوه به ناخوشۍ. واته له پشت ئو رازاننده و جوانه روكهښيدا، پياميكۍ تر هيه، ئوپش نامازدانه به ماتمهۍ و ناخوشۍ. جگه له دژمېكه له رووۍ واته، دژمېكهۍ تړش له نوان هردو وشوۍ (پېښوۍ) و (تزيين) دا هيه، ئمېش ئوه دهرئخات

که شاعیر له ههموو ڕوویهکوه هونهری نواندوه، تا به باشتترین شیوه ههست و سۆزی خۆی دهربریت (عبدملرحمان، ۲۰۱۳، ۷۱).

مهولهوی لهبهکارهینانی دژیهکهکاندا ههمیشه ئامانجی ههبووه، جا ئهوه وهرگره که ئههیت ئهرک بکیشیت و تواناکانی خۆی بهگهر بخت و چنژ له بنکولکاری وهربرگرت، لهرشدا پئویستی به شارمزیی له دنیابینی مهولهوی ئههیت تا بتوانیت پهی به واتاکان ببات، کاتیک دتیریک نهخوینتیهوه جگه له واتا ڕووکهشیهکهی، ئهکریت واتایهکی تریشی به بهردا بکات، بۆ نمونه لهم دێرهدا (مهولهوی، ۱۳۹۵، ۴۳۳):

خێڵخانهی مهینهت یهند ناما و شیهین

وه سهفحهی دندا سۆهان ساو بییهن

واته: کاروانی مهینهت ئهونده هاتوچۆی کردوه بهسهر تهختی دلمدا؛ وهک چهقۆی سافبووی له ههسانچووهوی له لیهاتوه، ئیتیر دلم هیچی به بهرموه نهماوه. ئهوه واتا ڕووکهشیهکهیه، که ئاماژیه به مهینهتیهکانی ژیان و داپزان به دهستیانهوه.

ئهکریت جگه لهو واتایه، واتایهکی تری ئهرینی عاریفانهشی هههیت، ئهوه بهگههیت که عاریفان له ژیر باری سهختیهکاندا ناسک نههوه، دلساف و بهههست و گیانیی نهین (صاحب، ۲۰۱۹، ۸۶/۳). ئهوهی ڕهوایهتی بهم واتایه ئهدات ئاماژکردنی مهولهویه بهوهی که بۆ پنگههستن پئویسته به نازردا تتهیریت، ئهههش له ڕیگهی سوشهی بۆنیکهوه ڕوون ئهکاتهوه، بهوهی ئهوه شوشهیه سههرتا بهردیکی بییهها بووه، دواتر وردکراوه و لای دراوه و گهرم کراوه، ئینجا دواى ئهوه دهردهسهرییه به جیهانیکى نوئ و پلهیهکی بالا گهیشتهوه (مهولهوی، ۱۳۹۵، ۲۹۲-۲۹۵).

نههجام:

- وهرگر ڕۆلێکی گهوره ئهگیریت له واتادارکردنی دهقدا، ههربۆیه له تیوری وهرگرتندا بووته چهقی گرنگییدان.
- بۆ ئهوهی دهق توکمه و سهرنجراکش بێت؛ پئویسته ههموو هونهر و ڕهگهزیکى کاریگهرى تیدا بێت، لهوانهش ڕهگهزى چاوهڕوانهکراو.
- تا دهق لهسهرووی چاوهڕوانیهکانی وهرگهوه بێت، پهسهندتر ئههیت، بهههش پهکێک له پتوهره سهركیهکانی دهقناسی لهخۆ ئهگریت، ئهوهش پهسهنگهراپیه و پپوهسته به وهرگهوه.
- بۆ ئهوهی دهق سهركهوتوو بێت، پئویسته مهههستی نووسهر به باشی بهگههیت، ههروهها ڕهزامهندی وهرگر بهدهست بههیت، ئهههش بهو واتایه دیت که دهق، نووسهر و وهرگر پیکهوه نههستیهوه.
- مهولهوی زۆر به کارامهیی و شارمزیی مهههست و پهيامهکانی خۆی گهیاندوه، له کوئ پئویستی کردبیت پنچهوانهی چاوهڕوانی وهرگر و نهیریتی باوی شیعرموه جولاومهوه.
- مهولهوی، لهریی ڕهگهزى چاوهڕوانهکراوه بیر و ههستی وهرگر ئهزۆینیت، ناچارى ئهکات به دیدیکی نوپه له شیعرهکانی رامینیت و ڕافهیان بکات.
- مهولهوی زۆر به ئاگاییهوه ههندیک کهلین و بۆشایی له دهقه شیعرییهکانیدا بهجههشتووه، تا له ڕیانهوه وهرگر ناچار بێت بچینه قوولایی دهقهکان و له ڕووکهدا نامینتیهوه، لیرهوه وهرگر چنژ له گههستن به نههجام وهرگرت.

سه‌چاوه‌کان:

کورديه‌کان:

- امين فيضي، (١٣٣٣ ك)، انجمن ادیبان كورد، استهمول.
- ته‌حسین حه‌مه‌غریب، نه‌دهب وه‌ك رزگار‌كه‌ر، مه‌وله‌وی.

<https://www.youtube.com/watch?v=4ucMEoZ-H7M>

- حه‌كیم مه‌لا سالح، (٢٠٠٨)، مه‌وله‌وی و ته‌قینه‌وه‌ی زمان، هه‌ولیر، ده‌زگای چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ئاراس.
- سه‌یید عب‌دور‌رحیم کوری مه‌لا سه‌عید، (١٣٩٥)، دیوانی مه‌وله‌وی، کۆ‌کردنه‌وه و لێ‌كدانه‌وه‌ی: مه‌لا عب‌دول‌كه‌ریمی موده‌رریس، سنه، انتشارات كردستان.
- له‌هۆن قادر عب‌ده‌ل‌رحمان، (٢٠١٣)، دوالیزمی دژیه‌ك له هۆ‌نراوه لی‌ری‌كیه‌كانی مه‌ولاتای رۆ‌می و مه‌وله‌وی تا‌وه‌گۆ‌زیدا، (نامه‌ی ماجستیر)، زانكۆی سلیمانی.
- مارف خه‌زنه‌دار، (٢٠٠٣)، می‌ژووی نه‌ده‌بی كوردی، به‌رگی ٣، هه‌ولیر، ده‌زگای چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ئاراس.
- همایون صاحب، (٢٠١٩)، شه‌ریعه‌تی مه‌یل رافه‌ی شه‌یره‌كانی مه‌وله‌وی، به‌رگی سینیهم، كوردستان، وه‌زاره‌تی رۆ‌شنی‌یری و لا‌وان.

عه‌ره‌بییه‌کان:

- جابر عصفور، (١٩٩٢)، الصورة الفنية في التراث النقدي والبلاغي عند العرب، بيروت، المركز الثقافي العربي.
- جابر عصفور، (١٩٩٤)، قراءة التراث النقدي، القاهرة، عين للدراسات والحوث الإنسانية والاجتماعية.
- حبيب مونسي، (٢٠٠٧)، نظريات القراءة في النقد المعاصر، وهران، دار الأديب.
- حصه البادي، (٢٠٠٩)، التناص في الشعر العربي الحديث برغوثي نموذجا، عمان، كنوز المعرفة.
- رامام سلدن، (١٩٩٨)، النظرية الأدبية المعاصرة، ترجمة: جابر عصفور، القاهرة، دار قباء للطباعة والنشر والتوزيع.
- روبرت هولب، (٢٠٠٠)، نظرية التلقي مقدمة نقدية، ترجمة: عز الدين إسماعيل، القاهرة، المكتبة الأكاديمية.
- سعيد علوش، (١٩٨٥)، معجم المصطلحات الأدبية المعاصرة، بيروت، دار الكتاب اللبناني.
- عبد الرحمن محمد القعود، (٢٠٠٢)، الإيهام في شعر الحداثة، الكويت، مطابع السياسة.
- عبد الناصر حسن محمد، (٢٠٠٢)، نظرية التلقي بين ياقوس وإيزر، القاهرة، دار النهضة العربية.
- فولغفغ إيزر، (١٩٨٧)، فعل القراءة نظرية جمالية التجاوب، ترجمة: حميد لحداني، الجليلي الكدية، فاس، مكتبة المناهل.
- محمد العبد، (٢٠٠٧)، اللغة والإبداع الأدبي، القاهرة، الأكاديمية الحديثة للكتاب الجامعي.
- محمد ناصر الدين الألباني، (١٩٩٨)، صحيح سنن أبي داود للإمام الحافظ سليمان بن الأشعث السجستاني، الرياض، مكتبة المعارف للمشر والتوزيع.
- محمود عباس عبد الواحد، (١٩٩٦)، قراءة النص وجماليات التلقي بين المذاهب الغربية الحديثة وتراثنا النقدي دراسة مقارنة، القاهرة، دار الفكر العربي.
- نوال مصطفى إبراهيم، (٢٠٠٨)، المتوقع واللامتوقع في شعر المتنبي، عمان، دار جرير.
- هانس روبرت ياقوس، (٢٠٠٤)، جمالية التلقي من أجل تأول جديد للنص الأدبي، ترجمة: رشيد بن حدو، القاهرة، المجلس الأعلى للثقافة.

نینگلیزی و فهره‌نسییه‌کان:

- Robert, (1980), **Text, discourse, and process**, Norwood, DE BEAUGRAND -
New Jersey, ALEX Publishing Coporation.
- KRISTEVA Julia, (1969), **Semeiotike, recherche pour une sémanalyse**, -
paris, Seuil.
- BARTHES Roland, (1984), **De L'œuvre au texte**, in : Bruissement de la -
langue, paris, Seuil.
- BARTHES Roland, **La théorie du texte**, in : encyclopédie universalise, (en -
ligne).
- GENETTE Gérard, (1979), **Introduction à l'architexte**, Paris, Editions du -
Seuil

The element of the unexpected and its effect on the recipient in Rumi's poetry

Summary:

A coherent and impactful text is one that successfully conveys the ideas of its producer. Therefore, the producer must resort to all forms, mechanisms, and elements that enhance the text to the degree that it influences the recipient and gains their acceptance, given the prominent position the recipient holds in the process of text production and comprehension.

One of the elements that increase the strength of the text and make it more impactful on the recipient is the element of the unexpected. This is because it surpasses the recipient's horizon of expectations and provides additional enjoyment, creating a strong interaction between the text and the recipient.

Given the strong relationship between the text and the recipient, we preferred to focus on this relationship and emphasize the element of the unexpected and its role in enhancing it. We chose the poetry of the Kurdish Mawlawi as a field of application, as his poetry is filled with elements that influence the recipient, including the element of the unexpected.

Thus, this research sheds light on "The Element of the Unexpected and Its Impact on the Recipient in Mawlawi's Poetry Collection" through two sections: the first is theoretical, addressing the concept of reception theory and its key terms, while the second is applied, highlighting areas in Mawlawi's poetry where the unexpected plays a prominent role, such as poetic imagery, intertextuality, rhetorical arts, language play, and paradox.

Keywords: The unexpected, recipient, impact, poetic text, Mawlawi.

عنصر اللامتوقع وتأثيره في المتلقي في شعر المولوي

الملخص:

النص المتماسك المؤثر هو الذي يوصل أفكار منتجه بنجاح، لذلك لا بد أن يلجأ المنتج إلى جميع الفنون والآليات والعناصر التي من شأنها تعزيز النص لدرجة يؤثر في المتلقي ويكسب قبوله، وذلك نظرا للمكانة التي يحظى بها المتلقي في عملية إنتاج النص وفهمه.

من العناصر التي تزيد في قوة النص وتجعله أكثر تأثيرا في المتلقي عنصر اللامتوقع، لأنه يتجاوز أفق توقع المتلقي ويمنحه مزيدا من المتعة، الأمر الذي يخلق تفاعلا قويا بين النص والمتلقي.

نظرا للعلاقة القوية بين النص والمتلقي؛ فضلنا الوقوف عندها والتركيز على عنصر اللامتوقع ودوره في تعزيزها، وفضلنا اختيار شعر المولوي الكوردي ميدانا للتطبيق، لأن شعره ملئ بالعناصر المؤثرة في المتلقي، منها عنصر اللامتوقع.

لذلك يلقي البحث الضوء على (عنصر اللامتوقع وتأثيره في المتلقي في ديوان المولوي)، وذلك في بحثين: الأول نظري، يتناول مفهوم نظرية التلقي وأهم مصطلحاتها، والثاني تطبيقي، يشير إلى مجالات في شعر المولوي يلعب اللامتوقع دورا بارزا فيها، كالصورة الشعرية، والتناص، والفنون البلاغية، ولعبة اللغة، والمفارقة.

الكلمات المفتاحية: اللامتوقع، المتلقي، التأثير، النص الشعري، المولوي.